

janja v zračnih borbah je bil s svojimi živci leta 1917 tako pri kraju, da je moral dati slovo letalstvu. Ker je bil izredno preudaren, so ga poslali Francozi v zadnjem vojnem letu s posebnim poslanstvom v Romunijo.

Konec vojne in temu sledeči dogodki so končali Hallove pustolovščine. Prišel je čas, ko je zacvetela bodočnost — filma. V Hollywoodu v Kaliforniji je poganjala filmska trgovina kakor gobe po dežju. Bert Hall je hotel izrabiti tudi to ugodno priliko, da bi postal bogat pri filmu. Bil je sam v eni osebi: režiser, operater in ravnatelj. Le denar ni izvirail iz njegovega žepa, ni ga namreč posedal in sploh je bil preveč previden, da bi spravljal v nevarnost lasten kapital. Glede filma je bil premalo strokovnjak, da bi bil ustvaril res nekaj dobrega ter privlačnega. Amerika in Evropa sta plačevali za njegove filme tako malenkostne svote, da niso bili kriti niti stroški. Doživljal je od strani tvrdk, ki se glede filmov na višku, prehujo konkurenco. Slednjič se je prepričal, da nje-mu noče zasvetiti filmska zvezda in jo je odkuril iz zapada na vzhod.

Najprej je poskusil s tihotapljenjem orožja in letalske opreme za Kitajce. Ker je zadel pri tem poslu na nepremostljive težave, se je podal sam na vzhodno bojišče v prepričanju, da bo že dobil zaposlenje kot svoječasni najboljši letalec. Res se mu je posrečilo, da je prepričal Kitajce o tem, da je on taisti izvoljeni, ki bi zamogel uspešno organizirati kitajsko letalsko orožje. Kitajci so mu zaupali poveljstvo zračnih vojnih sil in ga prekrstili v Šang-Hui-Šanga. Kitajska je posedala ob izbruhu zadnjih sovražnosti z Japonci prav malenkostno število bojnih letal in še le Hall je ustvaril čisto nov tip bojnih letal, ki so se izborna obnesla in povzročila Japoncem dokaj pregla-vic. Tudi po sklepu miru pri Šangaju je ostal Bert Hall še tudi nadalje po-veljnik in organizator kitajskega letalstva.

Kamnica. Za binkoštni ponedeljek so skazali tatje naši župnijski cerkvi to izredno čast, da so jo obiskali in jo želeli spraviti ob malenkosti, ki so jih darovali siromašni farani: žarnice in pa oltarne preproge. Poseb-nega blagoslova jim ti darovi siromakov pač ne bodo prinesli. — Ko obžalujemo tako zlobnost, se iz srca veselimo prelepih naših cerkvenih slovesnosti, ki se vršijo pri nas skoraj od nedelje do nedelje. Poleg blagoslovitve sv. Urbana 12. junija nam je prinesla prav posebno veselje 5. pobinkoštna nedelja 19. junija, ko so naši najmlajši pod vodstvom mon-sig. Vrežeta, profesorja v Mariboru, obhajali svoj najveselejši praznik prvega sv. obhajila. Ta vzorni red in to iskreno pobožnost bi bili morali videti vsi zlobneži, pa bi odnehali. — Popoldne iste nedelje je bila javna izkušnja iz veronauka, ki je dokazala, da je naša mladina v najboljših rokah.

Št. Peter pri Mariboru. Rodbinska žaloigra, ki se je doigrala v Grušovi dne 24. aprila, je bila dne 24. junija predmet sodne obranave pred mariborskim senatom. Obtožnica je očitila Mariji Tivadar, da je nagovarjala soob-tožene: Antona Vauda, Antona Kaloha in svojega sina iz prvega zakona Janeza Lajha, da so napadli Matijo Tivadarja ter ga ubili. Obtožnica opisuje žalostne družinske razme-re, ki so vladale med zakoncema Tivadar. Prvi mož Marije Tivadar je padel v svetovni vojni, nakar se je vnovič poročila l. 1920. Z možem sta kupila nato posestvo v Grušovi. Kmalu je prišlo do družinskih preprirov in že leta 1923 je vložila žena prvo tožbo na loči-tev zakona. Navajala je, da črti njen mož otroke iz njenega prvega zakona ter ji na razne načine grozi. Sledite so nato še druge tožbe na ločitev zakona, ki pa so se vse končale s poravnavo. Razmerje med obema pa

Ne zamudite! Sandale za otroke po Din 20.—, platnene čevlje - gumijastimi podplati po Din 25.—, 30.— in 40.— kupite pri tvrdki Martin Sumer, Konjice. 716

je sčasoma postalo nevzdržno in naposled se je žena presečila s svojimi otroci k sosedu. Mož je nato prodal svojo polovico posestva, katero je obdolženka kupila nazaj z velikimi žrtvami ter postala tako izključna lastnica celega posestva. Tudi mož se je nato preselil, vračal pa se je večkrat nazaj ter delal ženi na posestvu razno škodo. Dne 24. aprila so se nahajali obdolženca Vauda, Kaloh, Lajh in Marija Tivadar v vinski kleti; vračali so se proti domu, ko so zagledali Matijo Tivadarja, ko je ležal v travi na posestvu svoje ločene žene. Pretepli so Tivadarja tako, da je obležal mrtev. Udarci so mu zdrobili lobanjo. Potem so se vsi trije podali na dom pokojni-kove žene in ubijalske kole razžagali in se-žgali. Za uboj se je takoj zvedelo in orožniki so storilce polovili. Tajniki niso, le zatrjevali, da niso nameravali Tivadarja ubiti, temveč ga samo preteptati, kakor jih je nagovarjala soobtožena žena ubitega. Vauda in Lajh sta bila obsojena vsak na šest let robije in trajno izgubo častnih pravic, Kaloh pa na šest let strogega zapora, dočim je bila Marija Ti-vadar oproščena.

Limbuš pri Mariboru. Po kratki in mučni bolezni je umrla gđ. Marija Kučer, gostilničarka v Limbušu in sicer v Gradcu. Tja so jo prepeljali, da bi ji, če bi se sploh dalo, rešili življenje. Stara je bila komaj 42 let. Prepeljana iz Gradca, je bila pokopana v rodbinski rakvi v Studencih pri Mariboru. Veličasten je bil njen pogreb. Spremljali so jo godci, pevci ter mnogobrojno občinstvo. Pokojnica je bila znana kot zelo radodarna oseba. Naj ji bo za vse dobroto, ki jih je storila v življenju, do-ori Bog obilen plačnik! Naj počiva v miru!

Limbuš pri Mariboru. Dne 8. maja t. l. je odšel k vojakom Božidar Vehovar, sin posest-nice in sicer edini, iz Pekar št. 9, k 4. konje-niškem polku v Vršac (Sremski Banat) blizu romunske meje. Ravno mesec dni nato pa je vsled bolezni in sicer obojestranske pljučnice, tam daleč od doma in ljubljene matere ter edine še živeče sestre moral zapustiti ta svet, mater in sestro, star še ne 21 let. Bil je edini še živeči sin vdove matere Ivane Vehovar, posestnice na Pekrah, ki je z njim izgubila vse, zlasti pa pridnega, poštenega, zvestega in nad vse ljubljenega sina ter bodočega gospo-darja. Pokojnik je bil vzoren fant, ki ni po-

ljarjih so pričeli pomikati na vse zgodaj stolpe proti trdnjavi, da bi otvorili topovski ogenj bolj od blizu, porušili vse obrambne stolpe trdnjave in omogočili splošen naskok. V turškem taboru pa je vršelo kakor v čebelnem panju, ako potolčeš po njem, ko so že čebele pri počitku. Turki po-veljniki so švigali na konjih sem in tja, kazali proti mostu, za pionirje, ki so se ukvarjali z le-senimi stolpi, se ni nikdo prav zmenil. Kakor strele iz jasnega se poženejo konjiki z vitezom Pavlom na čelu iz trdnjave, po suhem jeziku med jarkoma in že so padali smrtonosni udarci po presenečenih pionirjih. Preplašeni Turčini so se zatekli v klicih k Allahu in jo ubrali proti taboru. Turška vojska tolike drznosti oblegancev niti od daleč ni slutila. Gledala je nemo srdito napad peščice krščanskih jezdecov in zmedene ter be-žeče pionirje. Za zmagovitimi vitezi so privreli izza obzidja pešci in predno so se zavedli Turki kako in kaj, sta že bila dva obležna stolpa v ob-jemu plamenov od tal do vrha. Izpad, ki je uničil dva s tolikim trudom zgrajena stolpa, zahteval življenje več Turkov, se je odigral brez odpora

ogromne sovražne premoči tekom dobrih deset minut. Ko so se zapodili turški jezdecji proti ka-nalu, so že bili izpadniki pri trdnjavi, odkoder so zasmehovali turško druhal na ves glas.

Vrhovnega turškega poveljnika očitvidno ni veliko zanimal ta poraz. Pehota in jezdecji so pri-čeli se strinjati v oddelke. Ko je bila polovica ta-bora urejena po četah, se je prikazal izza naj-lepšega šotora Hasan s celim štabom in se posta-vil na čelo zbranega dela vojske, ki je nastopila prehod preko mosta. Turški tabor na desnem bregu Kolpe se je praznil, a ni se izpraznil, da bi ga bili podrli. 10.000 najboljših vojakov broječa turška sila se je razvrstila po bojnem načrtu na levem bregu Kolpe na otoku v tri skupine. V levo krilo ob Odri so se razpotegnili pešci, sredini s pehoto in jezdecji je poveljeval zvrniški sandžak Memibeg, na desno krilo blizu mosta se je posta-vil Hasan paša. Na levi strani bojne ravni je ime-la turška armada Odri, za hrbtom Kolpo, a na desni most čez Kolpo, po katerem bi se mogle umakniti čete v slučaju skrajne potrebe v tabor.

(Dalje sledi.)

Röntgenove žarke uporabljajo tudi za presvetljevanje dreves, da vidijo, če je deblo zdravo ali nagnito. To je posebno potrebno za kupca, ki izbira deblo, katerega bi bilo treba posekati.

Za ozdravitev pijancev uporablja policija (Ko-lorado) dobro sredstvo. Prijetega pijanca foto-grafirajo in mu to fo-tografijo pokažejo, ko se spet iztrezni. Grda slika je že ozdravila marsikoga.

Zračna množina, ki jo človek dnevno vdihava in izdihava, tehta nekaj čez 15 kg, torej nekako šestkrat toliko kakor njegova tekoča in trdna hrana, katero porabi v istem času.